

SATHYA SAI INFORMATION E-TIDNING

SOMMAR 2013

SANNING ✕ RÄTT HANDLANDE ✕ FRID ✕ KÄRLEK ✕ ICKE-VÅLD

Studenter är de som i framtiden ska leda landet på rätt väg.....	
Amrita-Dhara-tal 8/7 1996.....	3
Jämnmot är kännetecknet på en sann människa.....	
Amrita Dhara-tal 9/7 1996.....	14
Nyheter från Sai-center.....	26
Nyheter från svenska Sai-organisationen.....	27
Satsang i Ödeshög, Sverige.....	28
Isyxan som välsignats av Baba räddade mitt liv.....	33

Sathya Sai information ges ut som e-tidning i pdf-format
på hemsidan

Den kan läsas på dator, läsplatta eller skrivas ut på skrivare som pdf-fil
om så önskas. Kopiering för privat bruk tillåten.

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-
organisationens officiella tidskrift.

Den utkommer som e-tidning med tre nummer per år.

Nästa nummer kommer i december 2013.

Studenter är de som i framtiden ska leda landet på rätt väg

Sathya Sai Babas Amrita Dhara-tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 8 juli 1996.

*Järn rostar när det får ligga i jord och smuts,
men denna rost försvinner när den kommer i kontakt med eld.
På liknande sätt påverkas människan av det umgänge hon väljer.
«telugu-vers»*

UTVECKLA ALDRIG VÄNSKAP MED DEM SOM SAKNAR KARAKTÄR

Studenter, ni som är kärlek förkroppsligad!

Människans liv är i sig mycket heligt, men det blir gott eller dåligt beroende på det umgänge hon väljer. När ni låter järn ligga på marken rostar det, men när samma järn läggs i eld blir det av med sin rost och blir mjukt och börjar glänsa.

Vinden virvlar upp dammpartiklar i luften när det blåser, men när det regnar hamnar de i diket. Dammpartiklarna själva har inte vingar att flyga upp i skyn med, och inte heller har de fötter att hoppa ner med. Både deras uppvirvlande och deras fall till marken beror på det umgänge de har. Era goda och dåliga egenskaper beror på vilken typ av umgänge ni väljer.

*Gott umgänge leder till obundenhet.
Obundenhet befriar er från illusion.
Frihet från illusion leder till att sinnet stabiliseras.
Ett stabilt sinne skänker befrielse.
«sanskrit-vers»*

Genom gott umgänge blir människan ädel och gudomlig

Gott umgänge gör er heliga och gudomliga. Dåligt umgänge däremot ger upphov till dåliga känslor och dåliga tankar som får er att utföra dåliga handlingar. Därför är det viktigt att människan väljer gott sällskap och utvecklar sin mänsklighet. Gott umgänge kan höja människan till gudomlig nivå, medan däremot dåligt sällskap kan få henne att degenerera till djurens nivå. Den djuriska nivån ligger under och gudomlighet ligger över den mänskliga nivån. Den mänskliga nivån finns mellan dessa två. Ni bör göra er ansträngningar att höja er över den mänskliga nivån. Ingen ansträngning krävs för att sjunka till djurens nivå. Att bli en dålig människa är lätt, men det är svårt att nå en högre nivå. Fastän det kan vara svårt måste människan sträva efter att nå högre nivåer. Tyvärr väljer dock nutidens människa dåligt umgänge, vilket medför att hennes goda känslor ersätts med dåliga känslor och hennes goda handlingar med dåliga. Till slut fylls hennes liv av elände.

Utveckla bara vänskap med personer som har god karaktär

Era tankar är grunden för allting. Därför bör ni bara ha ädla, heliga, rena och meningsfulla tankar. Ungdomar nuförtiden hyser dock dåliga tankar, dåliga känslor och utför dåliga handlingar och förslösar därmed sin värdefulla ungdom. När järnet får ligga i smuts på marken angrips det av rost och förlorar sin styrka. När man lägger järnet i elden försvinner rosten och det återfår sin styrka. För att få tillbaka styrkan måste järnet befrias från smuts och rost. Vad består denna smuts och rost av? Det är inget annat än människans dåliga egenskaper, som beror på dåligt umgänge. Man förvärvar alla slags dåliga känslor på grund av dåligt sällskap. Som ert umgänge är, sådana blir ni. Därför sägs det: *Tala om för mig vilka du umgås med så ska jag tala om för dig hurdan du är.* Det skadar inte att ta

sig tid att undersöka om den ni vill bli vän med är god eller dålig.

När ni har hög status och en god position i samhället vill alla ha kontakt med er och kommer och säger hej till er! När ni förlorar er position och det går dåligt för er kommer emellertid alla att vända er ryggen. Detta är inte sann vänskap. Vad innebär verklig vänskap? En verklig vän följer er som en skugga både i tider av glädje och sorg, vinst och förlust. När dammen är full av vatten kommer tusentals grodor dit, men när den torkat ut ser man inte en enda groda där. På liknande sätt kommer alla att söka ert sällskap när ni uppnått en god position och har en hög rang, men ingen av dem återstår i tider av svårigheter. Sådan vänskap är inte verklig vänskap. En verklig vän förblir trogen i såväl glädje som sorg och i framgång och motgång. Ni bör använda all er urskillningsförmåga och bara utveckla vänskap med sådana personer, inte med alla som kommer och säger hej till er, för det är helt fel. Ni bör känna till bakgrund, vanor, beteende, disciplin och andra egenskaper hos den person ni önskar bli vän med. Ni bör också försöka ta reda på vilka han har förbindelse med och med vilka han umgås. Om ni får veta att han umgås med dåliga människor bör ni inte ens titta på honom. Även om han säger hej till er bör ni dra er undan honom och sluta umgås, för sådant sällskap kan till och med vara farligt för er. Som följd av modern utbildning utvecklar dock studenter nuförtiden vänskap med alla slags människor. Detta kan inte kallas verklig vänskap. Sådan vänskap är kortvarig som passerande moln och bör begränsas till endast det mest nödvändiga.

Goda karaktärsegenskaper är väldigt viktigt för en student. En student utan karaktär är som ett levande lik. Försök aldrig bli vän med någon som saknar karaktär. Den som saknar goda personliga egenskaper saknar också social karaktär. Hur kan den som saknar social karaktär vara till nytta för nationen? Därför bör människan först och främst utveckla goda personliga egenskaper. Hon bör utveckla ett fast livsideal och ha ett orubbligt sinne. Den som har ett vacklande sinne som påminner om en klockpendel bör ni inte ens se i ansiktet. Sådana studenter är mycket opålitliga pojkar. Ni bör inte inlåta er i någon nära kontakt med sådana pojkar, för gör ni det

kommer också ni till slut att bli dåliga pojkar. Utveckla bara vänskap med dem som är goda. Som Jag redan sagt, om järn får ligga i smutsen på marken förlorar det sin styrka. Järn är en mycket hård och stark metall, men i kontakt med orenheter förlorar det sin styrka. När järnet läggs i eld blir det ljust och mjukt och alla dess orenheter avlägsnas. När det blir rent och mjukt kan det formas hur som helst genom bearbetning med en hammare. Det kan t.ex. formas till en cirkel eller en halvcirkel. Man kan tillverka alla typer av instrument av det. Gott sällskap är som eld eftersom det gör ert hjärta rent genom att avlägsna smutsen från alla sinnets orenheter. Först när ert hjärta befrias från alla orenheter är det möjligt för er att övervinna all er sorg och bedrövelse och allt ert elände. Så länge ert hjärta är fullt av orenheter kan ni inte transformeras.

Utbildning bör leda er till livets mål

Alla bör genomgå den förädlingsprocess som kallas för samskar. Vad betyder samskar? Det innebär att göra sig av med orenheter och odla goda egenskaper. Många slags matvaror tillhandahålls i sin naturliga form. Vi äter bl.a. ris och många sorters baljfrukter. Vi äter dem dock inte i den råa form de skördas i. Ta till exempel råris. Först måste man rensa bort ogräs från risplantorna. Sedan måste man avlägsna skalet för att få fram riset. Därefter måste man koka det. Först då blir det lämpligt att äta. På motsvarande sätt måste dyrbara metaller som guld och silver renas. De kan inte användas i den form de kommer från gruvan, för de är blandade med jord och andra orenheter. De måste renas genom att läggas i eld och genom andra olika metoder. Först efter detta kan de bli rena metaller som sedan kan formas till många slags prydnadsföremål. Rening är således nödvändig för allt.

Detta är ett stycke tyg. Först har det formen av bomull blandad med frön. Om man vill göra tyg av den måste man separera fröna från bomullen och tillverka garn av bomullen. För att bomullen ska bli tyg måste den

genomgå många förädlingsprocesser. På liknande sätt måste människan renas för att kunna utvecklas. Nuförtiden är dock allt ni lär er i era studier enbart begränsat till boklig kunskap. En reningsprocess krävs också med avseende på era studier. Hur högt utbildade ni än blir är er kunskap värdelös om ni inte genomgår en förädlingsprocess.

*Trots all sin utbildning och intelligens
kommer en dåraktig människa
inte att lära känna sitt sanna Själv,
och en lågsinnad person
kommer inte att ge upp sina dåliga egenskaper.
Modern utbildning leder bara till argumentation,
inte till fullständig visdom.
«telugu-vers»*

Modern utbildning ger er bara förmågan att argumentera, men detta är inte syftet med er utbildning. Ni ska inte bara genomgå en utbildning för att kunna tjäna pengar. Jordbruk svarar för föda, kultur för visdom, men ni tänker på ett felaktigt sätt och anser att utbildning bara behövs för att kunna förtjäna sitt uppehälle. Utbildning har två sidor: en för att utvecklas i sitt liv och en för att förtjäna sitt levebröd. Förutom att ge möjligheter till att förtjäna ert uppehälle bör utbildning också leda till att ni uppnår livets mål.

Att leva ett liv utan mål och slutligen dö är inte syftet med livet. Ni bör leva ett fulländat och föredömligt liv som andra kan ta som förebild. Människan må dö men hennes ideal är eviga. Därför bör ni alla bli föredömliga studenter med höga ideal. Ideal dör aldrig. De är odödliga. I generation efter generation kommer upphöjda ideal att följas av andra människor, men människor nuförtiden vet inte vad ett fulländat liv innebär. De skaffar sig höga akademiska examina och betraktar sig som högt utbildade och blir egoistiska. Så länge en person är full av ego, uppträder skrytsamt och hyser avund är han inte till någon nytta för samhället, och

samhället respekterar honom inte heller. En fåfång person respekteras bara i hemmet. En bys ledare respekteras bara i sin by. Kungen respekteras i sitt kungadöme, men en kultiverad människa respekteras överallt i världen. Därför bör ni först av allt bemöda er om att tillägna er kulturella värden och värna om den indiska kulturen. Vilket land ni än tillhör bör ni bevara det landets kultur. Det är det verkliga syftet med utbildning.

Respektera och tjäna era föräldrar

Ni bör upprätthålla balanserade relationer med andra. Det finns ingen anledning att hata någon, men ni bör utnyttja er urskillningsförmåga när ni väljer era vänner. Det är bättre att inte ha några vänner alls än att bli vän med en lågsinnad person. Odlå bara vänskap med goda människor. Vem är god? *De vars tankar, ord och gärningar är i perfekt harmoni är ädla personer.*

Den ni väljer till vän bör vara en person vars tankar, ord och gärningar stämmer överens. Ni bör inte ens gå i närheten av en person som tänker en sak, säger något annat och inte handlar i enlighet med sina ord och tankar. *De som saknar harmoni mellan tanke, ord och handling är ondskefulla.* En sann människa är en människa där det finns harmoni mellan hennes tankar, ord och handlingar. Försök att bli en sådan person. *För att kunna förstå mänskligheten bör man studera människan.* Nuförtiden beaktar människor dock inte denna ädla princip. De försöker inte förstå andras känslor. Här är ett litet exempel. Anta att en hund befinner sig i ett dike sex meter ifrån er. Om ni går er väg utan att bry er om hunden tar inte heller hunden någon notis om er. Den går inte ens upp ur diket, men om ni går emot hunden med en liten sten i handen springer den genast i väg. En hund kan uppfatta människans tankar, men människan av i dag försöker inte uppfatta sina medmänniskors tankar och känslor. I detta avseende har människan blivit underlägsen till och med en hund. Människan ska dock inte bli som en hund, hon ska inse att hon är ett med

Gud. Bokstäverna som bildar orden hund (eng. dog) och Gud (eng. God), är desamma. Den enda skillnaden är hur vi sätter ihop bokstäverna. Om ni börjar med 'd' bildas ordet dog, och om ni börjar med 'G' bildas ordet God. Detta är den typ av urskillningsförmåga som en andlig sökare bör utveckla. Ni utför många andliga övningar såsom upprepande av Guds namn, botgöring osv., men de är inte verkliga andliga övningar. Den verkliga andliga övningen består i att alltmer erfara sanningen.

Varken genom botgöring eller pilgrimsfärder eller studier av skrifter eller upprepande av Guds namn kan man ta sig över livets hav.

Det kan man bara göra genom att tjäna de fromma.

«sanskrit-vers»

Ni bör tjäna ädla personer. Respektera och tjäna er mor, far, andliga lärare (guru) och de som är äldre. Hur många andliga övningar ni än utför kan de inte ses som verkliga sådana, om ni inte samtidigt lyder de äldre eller om ni ignorerar era föräldrars ord. Inte heller Gud accepterar sådana andliga övningar. Om ni skadar levande varelser och tillber Gud behagas Han inte. Först och främst älska alla levande varelser. Först då älskar ni verkligen Gud. *Gud är inneboende i alla varelser.* Gud finns i alla levande varelsers inre. Ni bör respektera ädla människor på tillbörligt sätt med hjärtat fyllt av heliga känslor. Alla är jämlika i samhället. Ni bör dock följa vissa principer för ert eget bästa. *Utan disciplin kan det inte finnas något välbefinnande.* Ni bör inte ha någon relation till dem som saknar goda karaktärsegenskaper, men det är inget fel att visa alla respekt. *Vem ni än visar vördnad når detta Gud.*

Utbildningens syfte är att utveckla goda egenskaper hos studenterna

En student bör inte knyta kontakter med alla slags människor. Det finns både studerande pojkar och flickor. Pojkarna bör inte utveckla någon

relation med flickor, och flickorna bör inte utveckla någon relation med pojkar. Studerande pojkar och flickor som utvecklar sådana förbindelser och väljer fel väg är värre än hundar. Sådana pojkar och flickor bedrar också sina föräldrar. De slösar bort sitt liv, och deras födelse i sig är ett gissel. Ni bör inte leva ett sådant värdelöst liv. Vilket slags liv bör ni leva?

*Den som inte använder sina händer i gudsdyrkan, som inte sjunger
Guds lov tills munnen värker och som är utan medkänsla och inte talar
sanning är verkligen ett gissel för sin mor.*

«telugu-vers»

Är en sådan persons födelse endast avsedd att vara ett gissel för sin moders sköte? Vad är syftet med alla hans studier? Syftet med utbildning är att utveckla goda karaktärsegenskaper. Det är det väsentliga i all utbildning. Böcker är fulla av kunskap, men kan den komma till nytta om huvudet är fullt av orenheter? Kan man kalla detta utbildning? Nej, nej. Först av allt måste ni befria ert sinne från orena tankar.

*Är huvudet tomt kan man fylla det med något,
men om det redan är fyllt med triviala och världsliga ting,
var finns då utrymme för något annat?*

*Hur är det möjligt att fylla huvudet med något heligt
om inte det världsliga har avlägsnats?*

«telugu-vers»

Detta glas är fyllt med vatten. Hur kan man då fylla mjölk i glaset? Först måste man tömma ut vattnet ur glaset och sedan hälla i mjölk. Om man håller mjölk i glaset med vatten förstörs båda. Utveckla heliga tankar för att älska och respektera era föräldrar. Visa dem tacksamhet och bered dem glädje. Ingen är större syndare än ni om ni sviker era föräldrar och väljer fel väg. Om ni gör något så avskyvärt, vad är det då

för nytta med all er utbildning? Det är till och med bättre att försörja sig genom att tigga än genom att förvärva den sortens utbildning. Skaffa er därför den utbildning som utvecklar goda egenskaper hos er.

*En son utan goda karaktärsegenskaper,
utbildning utan syfte,
en mänsklighet utan moral,
en människa utan frid är som en natt utan månsken.
«telugu-vers»*

Er utbildning bör göra er till föredöme med många goda egenskaper. Ni bör bli detta lands föredömliga ledare. I själva verket är ni de som i framtiden ska leda landet på rätt väg. Om nationens ungdom kommer på avvägar kommer hela nationen med säkerhet att drabbas av olycka. Om det unga trädet är krokigt kommer också det vuxna trädet att bli krokigt. Landets framtid är beroende av sina studenter. Studenter utgör själva grunden till den byggnad som är detta land. Livet byggs på de tidiga årens

grund. Dessa år utgörs av ungdomsåren där man är ogift och studerar (brahmacharya). På denna grund byggs första våningen, familjelivsstadiet (grihastha). Den andra våningen, det stadium då man lever i avskildhet (vanaprastha), byggs ovanpå första våningen (familjelivsstadiet). Den översta våningen är försakelsens stadium (sannyasa) och den byggs ovanpå avskildhetsstadiets våning. Livets byggnad består således av flera våningar. Om byggnadens grund inte är solid kollapsar hela byggnaden. Därför bör ni göra grunden stark. De tidiga åren är således mycket viktiga och heliga. I själva verket är de "de gyllene åren". De bör vara fria från smutsen av dåliga egenskaper. Studenter bör ha goda egenskaper. Allt de ser, säger, hör och gör bör vara heligt. Därför är det nödvändigt att de först och främst fyller sitt hjärta med kärlek till Gud. Ert hjärta är som en stor vattentank och era sinnen kan liknas vid kranarna. Om ni fyller ert hjärta med kärlekens vatten kommer samma ljuvliga vatten att kunna tappas ur kranarna, era sinnen. Ert hjärta präglar era handlingar, så när ni fyller ert hjärta med kärlek kommer alla era handlingar att genomsyras av kärlek.

Förslösa inte det dyrbara människolivet

Om ni kastar en sten i en brunn ger den upphov till vågor. Hur långt sprider sig vågorna? De sprider sig över hela brunnen. Likaså gäller att när ni släpper ner en sten av goda eller dåliga tankar i sinnets sjö kommer dess effekt att spridas till hela er kropp. Om det är en dålig tanke kommer era ögon, era öron och er tunga att respektive se, höra och säga bara det som är dåligt. Era händer kommer också att utföra dåliga handlingar, och era fötter kommer att föra er till olämpliga platser. Verkan av era tankar kommer att sprida sig till hela er varelse, från topp till tå. Därför är det mycket viktigt vad hjärtat är fyllt med, men studenter nuförtiden inriktar sig bara på ett yrke (eng. art), inte på hjärtat (eng. heart). Hjärtat finns inom oss, yrken hör till yttervärlden. Yrke är något

världsligt och hjärtat är något gudomligt. Yrke är relaterat till världslig aktivitet (pravritti), medan däremot hjärtat är relaterat till andlighet (nivritti). Den andliga principen nivritti är ytterst helig och sublim. Den beskrivs i Vedantaskrifterna som *utan attribut, obefläckad, den slutliga boningen, evig, ren, upplyst, obunden och som det heligas fulla uttryck*. Man bör äga mental renhet för att uppnå detta. *Goda handlingar leder till mental renhet* (chitta suddhi). Alla handlingar vi utför bör bidra till hjärtats renhet.

Det fanns en vis man vid namn Thiruthondar Alwar i Tamil Nadu som bad: "O Gud! Jag ber till Dig med ett fullständigt rent hjärta. Jag har efter stora svårigheter fått förmånen att leva detta dyrbara liv som människa. Det är inte så lätt att uppnå detta. Det uppnås bara tack vare många tidigare livs förtjänster. Låt inte detta gyllene tillfälle glida mig ur händerna". Samma känslor uttrycktes också av Mira. Hon bad: "O Giridhari! Jag dök djupt ner i havet och fann denna pärla av mänskligt liv. Jag ber Dig, överös mig med Din nåd så att denna dyrbara pärla inte glider mig ur händerna och faller tillbaka i havet. Om jag förlorar den är hela mitt liv dömt att misslyckas".

Ni har välsignats med detta sällsynta liv som människa tack vare så många föregående livs förtjänster. Ni bör försäkra er om att ni inte slösar bort detta mänskliga liv genom att välja fel väg. Även om människan inte når gudomlig nivå bör hon åtminstone förbli på mänsklig nivå, inte förfalla till djurens nivå. Det är mycket viktigt för studenter att förstå detta. Både gott och ont är utbrett i världen. Ni bör se till att välja det godas väg utan att bekymra er om vad andra gör. Betrakta till och med era små fel som stora, samtidigt som ni inte bör överdriva andras små fel. Först och främst bör ni avlägsna era egna fel och brister och utveckla goda karaktärs-egenskaper. Först då kommer er mänsklighet att blomma upp.

(Bhagavan avslutade Sitt tal med lovsångerna "*Madhura Madhura Murali Ghana Shyama*" och "*Subrahmanyam Subrahmanyam...*")

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni 2011, s.171-176, 179.

Jämnmod är kännetecknet på en sann människa

Sathya Sai Babas Amrita Dhara-tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 9 juli 1996.

*En sann hängiven behåller sitt jämnmod både i glädje och sorg,
i medgång och motgång, vid beröm och klander.*

«telugu-vers»

KONTROLLERA ERT TAL, ERT SYNSINNE OCH ERT SKRATT

Studenter, ni som är kärleken förkroppsligad!

Gott och ont, rikedom och fattigdom, beröm och klander följs åt i denna värld. Det kan inte finnas någon sorg utan glädje, och glädje har inget värde utan sorg. *Glädje är inte en följd av glädje.* Den följer endast av sorg. Den som är rik i dag kanske blir utfattig i morgon. Likaså kan den utfattige plötsligt bli rik. I dag får ni beröm, men i morgon kanske ni kritiseras. Att betrakta beröm och klander, glädje och sorg, medgång och motgång med jämnmod är en sann människas kännetecken.

Utveckla jämnmod

Bhagavad Gita betonar detsamma: *man bör varken rubbas av glädje eller sorg, vinst eller förlust, seger eller nederlag.* Ni kan faktiskt bara njuta av livet som människa när ni betraktar både sorg och glädje, vinst och förlust med jämnmod. Utan att uppleva sorg kan människan inte uppskatta glädje. Därför bör man välkomna sorg om man vill uppleva verklig glädje.

Glädje och lidande, gott och ont finns till samtidigt.

Ingen kan skilja dem åt.

Ni kan inte finna njutning eller lidande, gott eller ont utan sin motsats.

Glädje följer när svårigheter bär frukt.

«telugu-vers»

Likaså har i vårt dagliga liv ordet dag ingen innebörd om det inte finns nätter, och omvänt. Det är mycket svårt att förstå denna sanning och handla därefter. Människor som inte förstår detta önskar alltid bara glädje. De behärskas av illusionen att de alltid kan vara glada, men detta är inte möjligt. Först och främst bör ni inse vad lycka egentligen innebär. Bara när man tröttnat på att promenera i solen kan man uppskatta vilan i skuggan av ett träd. De som ifrågasätter varför människan måste uppleva sorg och lidande saknar sunt förnuft. Studenten som talade tidigare sa att modern utbildning inte utvecklar sunt förnuft. Inte bara denna utveckling försummas, modern utbildning förmedlar inte ens allmänbildning. I själva verket ägnas varken sunt förnuft eller allmänbildning något utrymme i det nuvarande utbildningssystemet. Vem frågar efter mat när han inte är hungrig? Likaså vem tänker på att köpa en luftkonditioneringsapparat när det inte är varmt. Bara de som tillägnat sig både sunt förnuft och allmänbildning kan verkligen förstå värdet av motsatspar såsom glädje och sorg, vinst och förlust, medgång och motgång.

På alla livets områden, det må vara det världsliga, fysiska, moraliska eller andliga, kan människan bara vinna ryktbarhet när hon genomgår svårigheter. Kung Harishchandra utsattes för många svårigheter och lidanden när han höll fast vid sanningen. Sin fasta beslutsamhet uttryckte han så här: "Vad som än händer kommer jag aldrig att frångå sanningen." Han offrade sitt kungadöme och sålde sin hustru och son och blev själv tjänare för att kunna hålla fast vid sanningen. Han lyckades förtjäna det ädla namnet Sathya Harishchandra först efter att ha utsatts för oerhörda svårigheter, sorger och lidanden. Hade han inte utsatts för detta skulle han ihågkommit som Harishchandra, inte som Sathya Harishchandra. Han offrade allt på sanningens altare. Detta visar sann beslutsamhet.

Människan bör utveckla sådan fast beslutsamhet. Obekymrad om allt lidande, alla sorger och svårigheter bör man vara beredd att offra till och med sitt liv för att uppnå sitt mål. Detta kännetecknar en människa som orubbligt följer sanningens väg. Ni känner till historien om den lilla sjuårige pojken Prahlada. Han kontemplerade ständigt över Guds (Narayanas)

namn. Hans egen far utsatte honom för utsägligt lidande och försökte till och med döda honom, men Prahlada mötte alla svårigheter och allt lidande med mod och beslutsamhet och segrade till sist. Han kunde vinna stor berömmelse eftersom han uthärdade allt lidande med oerhörd styrka. Lät han sig någonsin nedslås av svårigheter? Kunde någon sorg rubba hans beslutsamhet? Nej, nej. Han vann seger mot alla odds. Därför är svårigheter språngbräden till högaktning och gott rykte så väl som till verklig lycka, men människor välkomnar inte alls sorger och svårigheter. Det är ett stort misstag. För att kunna förstå det mänskliga livets mysterium måste människan uppleva både glädje och sorg, annars kan hon aldrig njuta av verklig frid och glädje. Hon bör välkomna svårigheter och sorger för att uppleva bestående sällhet. *Glädje är en stund mellan två lidanden.* Den som förstår detta blir varken upprymd av glädje eller nedslagen av sorg. Nutidsmänniskan är dock beredd att fördärva sitt goda anseende för att försäkra sig om triviala, enkla och kortvariga världsliga glädjeämnen och fåfäng vinning. Därmed skaffar hon sig dåligt rykte. Detta kan bero på Kaliålderns inflytande. Tyvärr jagar nutidsmänniskan småaktig vinning och gör ingen ansträngning för att uppnå bestående lycka. Här är ett litet exempel. Ägaren till en buss med femtio sittplatser som kör från en by till en annan, överlastar bussen genom att frakta sjuttio personer för att tjäna lite mer pengar. Han kanske därmed tjänar tjugo rupier till, men han inser inte att däcken, värda 2000 rupier, kommer att fördärvas på detta sätt. På liknande sätt fördärvar nutidsmänniskan sitt goda anseende för futtig vinnings skull.

Använd era sinnen på ett heligt och upphöjt sätt

Hur bör människor i allmänhet och ungdom i synnerhet bete sig för att vinna gott rykte? De bör göra klart för sig hur de ska använda sina ögon, sina öron och sin tunga och hur de bör kontrollera dem. Det är inte ett rätt beteende att se på allt och alla bara för att ni har ögon. Se bara på

det som situationen kräver. Det är en synd att titta på allt och alla. Vad uppnår ni genom att använda era ögon på ett oheligt sätt? Människor försöker finna lågsint nöje i att kasta syndiga blickar på kvinnor, men de förstår inte vilket dåligt rykte de skaffar sig genom att söka sådana skamliga njutningar. Sådana människor kan inte röra sig i samhället med högburet huvud. Ni bör bara se på det ni behöver se. Se aldrig på något ni inte behöver se. Ni är alla unga, och ni bör följa det Svami säger om dessa saker. Det är Min skyldighet att göra er medvetna om dessa världsliga beteenden och visa er den rätta vägen. Anta att en tjugofemårig ung man reser tillsammans med sin tjugoåriga, yngre syster. Fastän de är bror och syster kanske människor betraktar dem som man och hustru när de ser till deras ålder. Ni kan själva förstå vilket dåligt rykte de skaffar sig genom att resa tillsammans! Enligt Indiens forna traditioner och kultur bör unga bröder och systrar inte resa tillsammans. De bör undvika att gå på bio, gå och bada och besöka affärscentra tillsammans. De bör följa med sina föräldrar. I forna dagar följde människor strikt sådana principer.

Låt oss ta ett annat exempel: En sextioårig man och en sextonårig flicka reser tillsammans. De kanske betraktas som morfar och dotterdotter fast det inte stämmer. När en ung bror och hans unga syster reser tillsammans bildar sig människor felaktiga uppfattningar om dem. När däremot en gammal man i onda avsikter gör sällskap med en ung flicka tror folk att de är morfar och dotterdotter. Vi bör undvika situationer som erbjuder sådana tolkningar. Om det är nödvändigt kan ni resa ensamma, men om ni måste göra sällskap med er unga syster bör ni också ta med er mor. Detta lär vår forna kultur. Sådana principer och seder är avsedda att upprätthålla vår familjs namn och rykte i samhället. Tyvärr förorenas dock nutida ungas synintryck av onda avsikter. Så bör inte en människa använda sin synförmåga. Det sättet liknar en kråkas som ständigt låter sina ögon vandra hit och dit. Det är naturligt för en kråka eftersom den har en lång näbb, men varför tittar ni överallt likt en kråka när ni inte har kråkans långa näbb? Ha alltid en rak och rättfram blick. Ett sådant heligt sätt att använda synen är mycket viktigt för ungdomar. Det benämns

sunetra och sudarshana, ett gott sätt att se. När ni utvecklar ett sådant sätt att se vinner ni gott anseende.

Kontrollera talet, synsinnet och skrattet

Ni bör också veta hur ni ska använda er tunga på ett lämpligt sätt. Det är viktigt för studenter att känna till vad de bör säga och till vem, när de bör skratta och när de inte bör skratta. Ibland börjar ni skratta när ni ser något lustigt, men skratt vid olämpligt tillfälle kan vålla er stor skada. Opassande skratt var huvudskälet till Draupadis svårigheter. Dharmaraja lät arkitekten Maya bygga ett vackert palats åt sig. Därför fick det namnet Maya Sabha. Det hade många underbara arkitektoniska inslag. Till exempel tycktes dörrar finnas där de egentligen inte fanns, och där dörrar verkligen fanns syntes de inte. På liknande sätt var golvbeläggningen sådan att den gav illusionen av en vattenbassäng där det inte fanns någon sådan, och den gav intryck av en torr yta på ställen där det i verkligheten fanns en bassäng.

Duryodhana fylldes av avund när han såg detta underbara palats som Pandavabröderna låtit bygga. När han gick in i palatset såg han inte dörren där den egentligen fanns. Han rusade framåt då han trodde det inte fanns någon dörr och slog därför huvudet i den. Han brydde sig dock inte så mycket om detta. Uppfylld av avund och övermod gick han högdraget omkring och tittade. När han fortsatte vidare kom han till en plats där han bara såg ett vanligt golv fastän där fanns en vattenbassäng. Därför föll han ner i bassängen. Då hörde han någon skratta åt honom. Vem som helst skulle gjort detsamma i en sådan situation. Det var inte Draupadi utan hennes vänner som skrattade åt Duryodhana. I själva verket var Draupadi inte alls där vid detta tillfälle, men när hon hörde sina vänner skratta kom hon ut för att se vad som hänt. Oturligt nog fick Duryodhana syn på henne när hon kom ut och trodde felaktigt det var hon som skrattade åt honom. Han svor på att hämnas denna förödmjukelse och beslöt att förödmjuka henne inför hela hovet så att människorna

där skulle skratta åt henne. Ni bör därför känna till var, när och hur det är lämpligt att skratta.

Skratt är av två slag – hasan och prahasen. Hasan innebär att lysa upp i ett vänligt leende. Prahase innebär att skratta högt och frambringa ljud som haha haha haha... Detta är en mycket dålig vana. Anta att två eller tre vänner skrattar högt när de går på en gata. De må skratta åt vad som helst, men kvinnor de möter kanske tror att de skrattar åt dem. Därför bör ni inte skratta högt, åtminstone inte när ni går på en gata, och särskilt inte när det finns kvinnor i närheten. I vilket fall som helst bör ni aldrig skratta åt kvinnor. I mindre och större städer ser man en del människor som står och hänger framför affärer och skrattar åt kvinnor och retar dem när de kommer för att handla. Om de skrattar åt andras fruar, kommer då inte andra att skratta åt deras fruar när dessa går och handlar? Ingen kan komma undan reaktionen, återspeglingsen och ekot av sina handlingar. Alla måste vidkännas konsekvenserna av sina handlingar. De som ägnar sig åt sådana dåliga handlingar fjärrar sig till och med från Gud. Varför? Det beror på att de som skaffar sig dåligt rykte genom sina dåliga handlingar inte ges plats i det gudomligas närhet. Kontrollera därför ert skratt, men inte bara skrattet utan också ert tal och synsinne. Ni behöver känna till vad och var ni bör säga något. Det finns några människor som sjunger vulgära sånger när de ser kvinnor komma gående på gatan. Har Gud gett er en tunga för att ni ska sjunga sådana sånger? Tungan är helig, och så befläcker ni den genom att sjunga vulgära sånger! Genom att handla på det sättet fördärvar ni ert rykte och blir till åtlöje för andra. Kontrollera därför ert tal, ert synsinne och ert skratt. Om ni vill bli respekterade i samhället bör ni bete er på ett passande sätt. När ert beteende är gott åtnjuter ni också högt anseende i samhället.

Följ Guds bud

Människans jämnmod bör varken rubbas av beröm eller klander, gott eller ont. Jämnmod är kännetecknet på en sann människa. Bara en sådan

person har möjlighet att uppnå gudomlig nivå. Om människan däremot beter sig i strid med sin mänskliga natur kommer hon att förfalla till djurens nivå. Vad innebär detta? Hon färdas åt fel håll på livets väg och degenererar från mänsklig till djurisk nivå. Människan bör alltid välja rätt riktning och göra framsteg. Hon bör aldrig gå bakåt. Några tjänstemän degraderas i stället för att befordras. Vad är orsaken? Orsaken är deras brister. Man befordras när man saknar brister. När en person på ett litet kontor befordras eller degraderas i enlighet med sitt goda respektive dåliga uppförande, hur mycket mer måste då inte hans uppförande betyda om han önskar vinna gudomlig nåd? När ni väljer den heliga andliga vägen kommer Gud att hjälpa er framåt i enlighet med era ansträngningar. Om ni utvecklar goda karaktärsegenskaper behöver ni inte utföra några andliga övningar för att behaga Gud. Gud kommer själv att kontakta en rättsinnig person och säga: "Min kära, jag är mycket nöjd med dina goda egenskaper. Fortsätt på den vägen." Ni behöver inte ens be till Honom. Han kommer Själv att välkomna er. Ni bör följa Guds bud och utveckla fast tro och heliga känslor. Om ni däremot sviker Hans förväntningar och bud kommer Han att degradera er i stället för att befordra er. Vad innehåller Sastra-skrifterna? De uppställer reglerna och föreskrifterna för människans beteende. Där sägs: "Se inget ont, hör inget ont och säg inget ont, för det är inte bra för er."

Se inget ont. Se det goda.

Hör inget ont. Hör det goda.

Säg inget ont. Säg det som är gott.

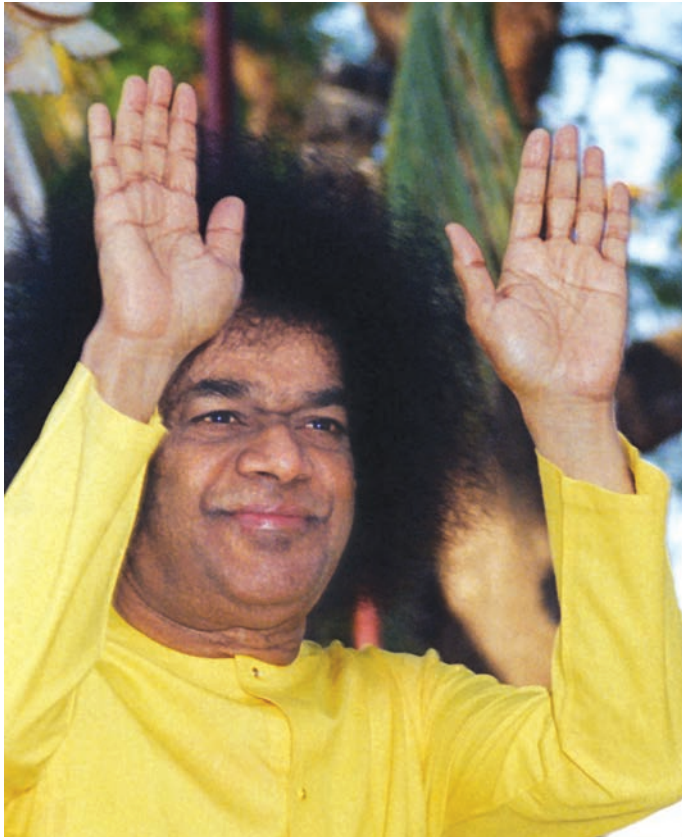
Tänk inget ont. Tänk det som är gott.

Gör inget ont. Gör det som är gott.

Det är vägen till Gud.

Detta är de levnadsregler Sastra-skrifterna uppställer för människan. När ni följer dessa regler kommer Gud att välkomna er. Om ni agerar i strid med dem kommer ni att fjärma er från Gud. Inte bara det, Han kommer inte ens att titta på er. Varför? Därför att ni brutit mot Guds bud.

Därmed förlorar ni ert goda rykte, er rikedom och samhällets respekt. Om ni inte följer Hans bud, hur kan ni då komma närmare Gud?

Ni bör först och främst utveckla goda egenskaper. Bemöda er om att utveckla jämnmod. Bhagavadgita fastslår också: *Jämnmod kallas sann yoga, perfektion i handling är sann yoga.* Många kanske kritiserar er. Ni bör varken nedslås av kritik eller bli upprymd av beröm. När ni inte har några brister, vad spelar det då för roll om andra kritiserar er? Ni bör modigt bemöta kritiken genom att tänka: "Jag har inga brister. Varför skulle jag då låta mig nedslås av kritik? Detta är inte mitt fel." För att

utveckla sådant mod och sådan övertygelse bör ni följa den rätta vägen. Ibland skrattar studenter högt. Ja, vissa situationer får dem att skratta. När ni ser en lustig episod i ett skådespel är det naturligt att ni brister ut i skratt. I sådana situationer skrattar jag också, men vi bör kontrollera vårt skratt i andras sällskap.

Födan man äter påverkar ens sinne.

Under Mahabharatakriget låg Bhishma i 56 dagar på en bädd av pilar. Eftersom hans slut nalkades tog Krishna med Pandavabröderna till honom i avsikt att de skulle lära sig dharmas principer av honom. Alla kände till hans storhet och visdom. Ädla vise män satt på ena sidan och hans släktingar satt på den andra. Kauravabröderna hade redan dödats i kriget. Deras ondska ledde till deras undergång. Sakuni och Karna fanns inte heller längre. Bara de fem Pandavabröder och Draupadi var där. Vidura kom också dit. Draupadi följde alltid med Pandavabröderna. Varken Pandavabröderna eller Draupadi stod ut med att vara åtskilda från varandra. De betygade Bhishma sin vördnad. Draupadi visade alltid stor respekt för äldre. I själva verket var hon född ur eld. Också Krishna prisade hennes dygder högt. När någon frågade vem som var den allra mest ärbara kvinnan nämnde Han varken Sathyabhama eller Rukmini. Han svarade: Draupadi, vars uppgift var att tjäna sina fem män. Då någon frågade varför Han valde Draupadi gav Han följande skäl:

Draupadi följde plikttroget sina mäns uppmaningar.

Hon sade aldrig till någon av dem

att hon inte hade tid att tjäna honom.

Hon var nöjd med vad än hon fick i livet.

Hon var ett enastående föredöme vad gäller dygd och ärbarhet,

och ingen kunde mäta sig med henne i detta avseende.

«telugu-vers»

Nu började Bhisma undervisa Pandavabröderna om dharmas principer. Han sade: "Dharmaraja! Du har segrat i kriget endast tack vare Krishnas nåd. Vem tror du Krishna är? Du tror att Han är din vän och svåger. Du vilseleds av denna känsla. Han är den direkta manifestationen av Gud (Herren Narayana). Vilseleds inte av din fysiska relation till Honom. Så lyckligt lottad du är som kan samtala med Gud, ha det roligt med Honom och tillbringa din tid i sällhet i Hans närvaro!"

Denna Bhismas undervisning utgör en del av Mahabharata (santhi parva), som visar människan hur hon bör bete sig i en speciell situation, hur hon bör möta alla situationer med mod och tillförsikt och hur hon bör leva sitt dagliga liv på ett rättfärdigt sätt. Alla Pandavabröderna lyssnade till Bhismas undervisning med sina huvuden böjda i ödmjukhet. Draupadi kunde dock inte behärska sig utan skrattade högt. Hennes skratt var inte avsett att visa Bhisma ringaktning. Det var bara ett uttryck för hennes inre känslor. Medan Bhima visade sitt missnöje genom sina fysiska gester gav Dharmaraja Draupadi en sträng blick. Arjuna tittade också ogillande på henne som om han ville säga: "Vad är detta? Du saknar omdöme och hyfs. Hur kan du skratta högt i så många personers närvaro?" Bhisma förstod dock den djupare innebörden av hennes skratt och sa till Pandavabröderna: "Ni uppfattar Draupadis skratt på ett felaktigt sätt. Hon är en kvinna med stor ärbarhet. Ingen kan finna fel hos henne. Hon har inte skrattat utan orsak. Det är jag själv som är orsaken." Så kallade han kärleksfullt till sig Draupadi och sa: "Jag ber dig, förklara för alla varför du skrattade så att de får veta sanningen och deras missförstånd avlägsnas." Då sa Draupadi: "Ärade Bhisma! Jag respekterar alltid dina ord. Du har vigt ditt liv åt att upprätthålla sanning och rättfärdighet. Hur vågar jag trots det skratta åt dig? Du var Kauravaarméns befälhavare. Det var du som uppfostade dem ända från deras barndom. Varför gav du dem då aldrig denna undervisning? Du ger den däremot till mina män som är sanning och rättfärdighet förkroppsligade. Där din undervisning hade behövts gav du den inte, och där den knappast behövs ger du den. Det är därför jag inte kan hålla tillbaka mitt skratt."

Då sade Bhishma: "Ja, detta är mitt misstag. Jag har ätit den föda Kauravabröderna erbjudit mig och levt bland dem. Det var på grund av den oheliga födan jag åt som alla dharmas principer undertrycktes inom mig och syndfulla känslor helt tog överhanden. Allt ont blod i mig har nu runnit ut tack vare de pilar din man Arjuna skjutit på mig. Mina dåliga känslor och onda tankar har följt med detta onda blod ut. Det är därför bara heliga känslor och tankar nu kommer fram inom mig. Det är orsaken till att jag nu kan undervisa Pandavabröderna om rätt handlande (dharma). Det var den orena och ohelgade födan Kauravabröderna erbjöd mig som alla dessa år gjorde mig oförmögen att ge dem denna heliga undervisning." Den föda man äter påverkar alltså sinnet i högsta grad. När ni äter ohelig föda utvecklar ni bara oheliga känslor. Bhishma ägde stor visdom, men till och med hans sinne påverkades av den oheliga föda han åt. Födan man äter påverkar ens sinne. Bhishma erkände alltså sitt misstag och talade om för alla att det inte var fel av Draupadi att skratta. Således förstod de vise män, yogier och alla andra som samlats där att födan människan äter har stort inflytande på hennes sinne. Draupadi hade all rätt att skratta åt Bhishmas undervisning eftersom hon alltid följt sanningens och rättfärdighetens väg. I själva verket hade hon ägnat hela sitt liv åt att upprätthålla sanning och rättfärdighet.

Gör er förtjänta av Guds kärlek

Vid ett tillfälle under Pandavabrödernas landsflykt kom den vise Durvasa till deras eremitboning tillsammans med tusentals av sina lärjungar och bad om att få mat. Han sa till Pandavabröderna att han och lärjungarna dock först tänkte gå och bada i en närbelägen flod och sedan komma tillbaka för att äta. Pandavabröderna greps av oro inför uppgiften att skaffa föda till så många gäster eftersom de inte hade någon mat. Då Draupadi fruktade den vise Durvasas förbannelse bad hon till Krishna att rädda dem ur denna obehagliga situation. Krishna visade sig genast framför dem och bad Draupadi ge Honom något att äta. Då svarade Draupadi: "Om vi bött

i Hastinapur skulle jag säkerligen serverat Dig en överdådig festmåltid, men ack, vi bor i en skog där vi äter rötter och rotknölar. Vad kan jag i en sådan situation erbjuda Dig?" Krishna bad henne titta i skålen hon redan rengjort om det fanns kvar någon liten matrest i den. Hon gjorde som Krishna bett henne och hittade en liten del av ett blad som fastnat i skålen. Krishna åt upp denna lilla bladrest. Så snart Han gjort detta stillades Durvasas och hans lärjungars hunger, och de gav sig iväg utan att besvära Pandavabröderna. På detta sätt räddade Krishna bröderna från Durvasas förbannelse.

När ni tillfredsställer Gud tillfredsställer ni hela världen. Om Gud vänder er ryggen gör världen det också. Den som Gud tar avstånd från accepteras inte av någon. Om Gud accepterar er kommer alla att acceptera er. När därför Krishnas hunger stillats kände sig Durvasa och alla hans lärjungar mätta. Efter att ha badat i floden kom de inte tillbaka till Pandavabröderna för att äta.

Draupadis hängivenhet och hennes totala överlämnande till Krishna saknade motstycke. Gud Själv prisade hennes dygder eftersom hon tålmodigt fann sig i alla sina svårigheter. Ni behöver inte anstränga er för att göra den eller den personen till lags. Slösa inte bort ert liv genom att tillfredsställa simpla och triviala begär. Gör er allvarliga ansträngningar för att behaga Gud. När ni behagar Gud och blir Honom kära blir hela världen er. Thyagaraja sa också: "O Rama! Om jag vinner Din nåd kommer alla de nio planeterna att lyda mig." För att lyckas vinna Guds nåd bör ni betrakta alla motsatspar som glädje och lidande, lycka och sorg, beröm och klander med jämnmod. Kontemplera alltid över Guds gudomliga namn och gör er förtjänta av Hans kärlek. När ni väl vunnit Guds kärlek behöver ni inte vara rädda för någonting. Ni kommer att uppnå allt i livet. Utveckla därför jämnmod och sträva efter att vinna gudomlig nåd.

(Bhagavan avslutade Sitt tal med lovsången "*Govinda Gopala Prabhu Giridhari...*")

Ur: *Sanathana Sarathi*, juli 2011, s.202-210.

Nyheter från Sai-center

Grekland

Den 20 februari 2013 organiserade medlemmar från Filothei Sathya Sai-center ett program för bloddonationer där 12 flaskor blod samlades in. Under ledning av en läkare organiserade Sai-hängivna föredrag med titeln: "Hur man reser sig upp efter fall" på KAPI, ett boende för äldre samhällsmedborgare. Instruktioner gavs för hur man kan förhindra fall och eventuella skador, speciellt för dem som bor ensamma.

På morgonen den 2 mars 2013 besökte Sathya Sai-volontärer ett flertal familjer i Perama, Piraeus och distribuerade 38 kassar med mat. Den 3 mars 2013 besökte en barnläkare och en assistent 14 familjer och undersökte 27 barn, av vilka 15 barn blev vaccinerade. Föräldrarna fick instruktioner om hur de skulle sköta barnens hälsobehov på bästa sätt.

Den 9 mars besökte Sai-volontärer bestående av 10 vuxna och 2 ungdomar "KAAPAA", Barnens konvalescens- och rehabiliteringscenter i Voula Attiki. Barnen, några i rullstolar, togs ut på en utflykt där Sai-volontärer spelade basketboll och lekte olika lekar med dem.

En Sai-ungdomsgrupp försåg en lågstadieskola i Grava-området i Aten med 24 kassar mat och 6 lådor med torrmjök för vidarebefordring till hjälpbehövande familjer. Åttio procent av barnen inom detta område är immigranter. Ytterligare mat gavs till behövande föräldrar vid en närliggande mellanstadieskola.

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni, s. 30, 2013.

Nyheter från svenska Sai-organisationen

Den 24 april firades Mahasamadhi-dagen (dagen då Baba lämnade sin fysiska kropp) med lovsång hos Vasanthi Sanjeevi i Stockholmscentret. Den 5 maj firade vi Eswaramma-dagen med en fortsättning på Mahasamadhi-dagen den 24 april och gjorde ett besök hos de hemlösa på en gård som ägs av Ny gemenskap, en grupp som regelbundet tar hand om de hemlösa. Vi var fyra personer från Stockholmscentret som hade bakat mjukkakor (Kärleksmums) ca 108 bitar och distribuerade dem tillsammans med småkakor, äpplen, kaffe. Vi gav dem också hårschampo och förpackningar med flytande tvål. När vi kom med det skulle de just ha årsmöte med sina medlemmar och de hade glömt att ordna med fika så de blev väldigt glada.

Satsang i Sverige (i region 72 zon 7)

Den 31 maj -2 juni 2013 hölls en nordeuropeisk satsang i Ödeshög, Östergötland. Sammanlagt deltog 45 Sai-hängivna (40 vuxna och 5 barn) från Sverige, Norge, Danmark, Skottland, Holland och Tyskland. Temat för satsangen var kärlek och ledarskap (love and leadership). Mötet hölls i ett vandrarhem som är en hembygdsgård med gamla pittoreska byggnader. Vandrarhemmet är omgivet av vacker natur med gamla ekar (se nedan).

Petra von Kalinowsky från Tyskland höll ett föredrag med titeln "My work is my blessing/leadership" där hon bl.a knöt an till Babas viktiga budskap om andlig transformation genom tjänande. En ledare är ingenting utan sin grupp och 90% av ledarskapet är att ha goda karaktärsegenskaper. Man diskuterade vad som kännetecknar en god ledare. En av frågorna att arbeta med i arbetsgruppen var: Vad skulle jag kunna bidra med i centret som skulle glädja Svami ?

Petra Kalinowsky

Marianne Meyer

Marianne Meyer (ledare för Esse-institutet och medlem av Prasanthirådet) pratade om vägen till andlig fulländning. Hon berättade fängslande med bl. a. hjälp av historier hur man går vidare med sin personliga andliga utveckling.

J Floris från Holland talade om kärlek och ledarskap och gav goda exempel från sina egna upplevelser i arbetslivet.

Föredragen varvades med grupparbeten och även en praktisk samarbetsövning som bl.a. krävde stor uppmärksamhet, koncentration, inlevelseförmåga, initiativförmåga.

Maten på satsungen lagades av deltagarna själva som bildade olika arbetsgrupper där man i kärleksfull anda förberedde maten.

En av kvällarna genomfördes ett andligt sångprogram på en teaterscen i den omgivande parken vid vandrarhemmet. Programmet var tillägnat Sai Baba, Moder Jord och de fem elementen. Det inleddes med en lovsång och en sanskritsång om de fem elementen.

Därefter sjöng norska, danska och svenska deltagare andliga sånger på respektive språk. Även en lovsång från Grönland fanns med eftersom en grönländare fanns med i den danska gruppen.

Efter programmet på teaterscenen samlades deltagarna inomhus för att lyssna på personliga och gripande upplevelser av Baba. Det var mycket inspirerande och åhörarna lyssnade andäktigt.

På satsingen framkom en önskan om en gemensam fortbildning för ansvars personer i Sai-organisationen i Sverige, Norge och Danmark. Denna utbildning har nu startats i september 2013.

Fortbildning i Sai-organisationen i Sverige, Danmark, Norge och Finland

Första kursen hölls på Åsa Kuggaviksgårdens vandrarhem (se nedan) 50 kilometer söder om Göteborg den 20-22 september 2013 och en fortsättning hålls 9-12 maj 2014.

Kursen vänder sig till alla som är intresserade av vad man gör i ett Sai-center och hur det kan relateras till Sathya Sai Babas andliga undervisning.

Kursansvariga är Petra von Kalinowsky och Marianne Meyer.

Kursen hålls på engelska.

Isyxan som välsignats av Baba räddade mitt liv.

Jag förberedde mig inför en pilgrimsresa till den heliga platsen Nanda Devi på en av de svåraste vandringslederna i Himalaya. När jag reste till Baba hade jag med mig hela min klätterutrustning med rep, skor med broddar och min isyxan, ett oundgängligt redskap för att klara av den isiga terrängen i de höga bergen.

Baba förhörde sig vänligt om hur jag hade det och jag bad honom att välsigna mitt djärva äventyr. Min värdinna hade föreslagit att jag skulle lämna fram min isyxan till Baba för att få den välsignad. Jag räckte fram isyxan till Baba som log, tog isyxan och började ställa några mera ingående frågor om sammansättningen av stålet som yxan var gjord av. Hans studenter som var där visste mer om detta än jag gjorde. Plötsligt materialiserade Baba vibuthi (helig aska) direkt ur luften utan den vanliga cirkulerande rörelsen med handen som jag tidigare hade sett honom göra offentligt. Han fortsatte med att med stor intensitet gnugga spetsen på isyxan. Därefter sa Han som ett slutligt godkännande: "Det kommer att gå bra för dig" och gav mig tillbaka isyxan.

Jag vet inte vad som krävs för att något ska kallas ett mirakel, men jag vet att en månad senare, när jag klättrade upp mot den heliga platsen, räddade spetsen på isyxan mitt liv. Jag tog mig förbi några farliga blöta klipphöllor ovanför Rishi Gangapasset vid Rhamani och fick hjälp av två mycket skickliga bärare från Garhwali. De var så skickliga och djärva att de inte nedlät sig att använda några rep utan tog sig barfota över de blöta stenblocken som hängde över kanten på de branta klipporna. De gick före och ordnade repen och satt sedan på huk och väntade på att jag med all min klätterutrustning skulle dra mig upp.

Vi började med att gå upp för en smal, jordig ravin som var mycket hal

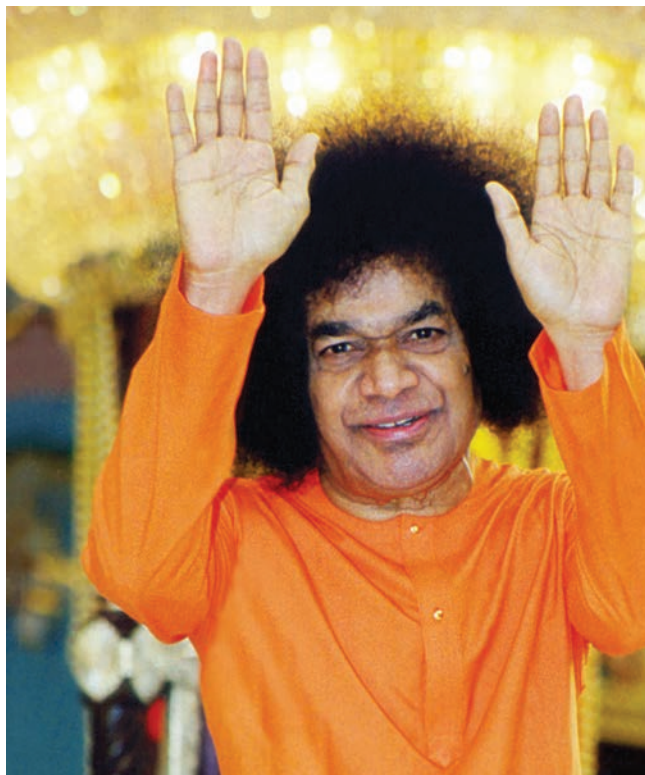
och förrädisk. Det fanns inget säkert fotfäste och vi fick själva skapa stöd för fötterna allteftersom vi tog oss framåt. Jag tittade bakåt ner i den gapande avgrunden som ledde mer än tusen meter rakt ner i ravinen som grävts ut av den strömmande floden nedanför.

Jag sparkade in foten i den blöta jorden och fick tåfäste och sträckte mig därefter upp och slog in spetsen på isyxan i jorden ovanför. Till min förfäran slog den 18 cm långa isyxan i sten efter att bara ha gått in 9 cm, vilket inte var tillräckligt för att bära upp min vikt. I samma stund släppte jorden under mitt fotfäste och jag kände hur jag sakta sjönk neråt med jorden ända tills jag hängde ovanför ravinen endast med stöd av isyxans spets. I ett kvalfullt ögonblick hängde hela min vikt på isyxan. Mina tankar handlade mer om ilska över min egen oförmåga än om rädsla för att störta ner mer än tusen meter mot en säker död.

Av någon anledning skar inte de 9 cm av spetsen på isyxan igenom den mjuka jorden utan höll mig kvar länge nog så att bärarna hann backa ner och ta tag i mig. Efter ytterligare några farliga incidenter gick det bra för oss och vi nådde vårt heliga mål, Nanda Devi, på den heliga Guru Purnima-dagen. Det blev även flera hårresande incidenter på tillbakavägen, men tack vare Babas nåd lever jag i dag och kan berätta om denna händelse.

Ur: *Sanathana Sarathi*, april 2012, s. 138-139.

Utdrag från boken: "*Sri Sathya Sai Baba: A life*" av Bill Aitken.

Lär känna er sanna natur

*Ni måste ha lagt märke till att Jag aldrig tilltalar er som hängivna,
för hur kan ni bara vara det?*

Ni är det gudomliga,

*och ni blir det om ni bara kastar bort okunnigheten (avidya)
som får er att tro att ni är begränsade.*

*Det är därför Jag tilltalar er antingen som förkroppsligandet av kärlek
eller förkroppsligandet av lycksalighet eller
förkroppsligandet av gudomlighet, för det är er sanna natur.*

Ni har inte ens fått veta vem ni är.

Ert elände beror på detta misslyckande att lära känna er själva.

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni 2013, baksidan.

Gud (atma) är förutsättningen för allt.

*Ljuset från Gud (atma) lyser upp sinnet och
gör det möjligt för sinnet att uppfatta den yttre världen.*

Utan detta ljus kan sinnet inte förstå världen.

Världen blir upplyst på grund av ljuset från Gud (atma).

Sinnet liknar månen som får sitt ljus från solen.

Månen har inget eget ljus.

När solen lyser kan man knappt se månen.

*På samma sätt är det när man är i gudsmedvetandet,
då är sinnet inte förnimbart.*

Gud (atma) är förutsättningen för allt.

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, januari 2013, baksidan.

